

Varasügisese muljeid õunastruudli koduriigist

Septembrikuus toimus Ülem-Austrias ESK lühiajalise vabatahtliku teenistuse projekt nimega "Healthy Living & Bicycle Cinema", millest võtsid teiste vabatahtlike seas osa ka eestlased Mariel ja Hanna. Sarnased projektid on Austrias aset leidnud juba mitu korda ning eestlaste saatjaorganisatsioon oli Continuous Action.

Neli nädalat Austria roheliste küngaste vahel möödusid kiiresti. Elasime vabatahtlike ja kahe juhendajaga üheskoos tõelist taluelu, mille hulka kuulusid muu hulgas kartulivõtt, palju toiduvaaritamist ja sead sisehoovis. Vabatahtlikke oli projektis kuus ja riikidest olid esindatud Slovakkia, Taani, Prantsusmaa/Inglismaa, Soome ning Eesti. Olime kõik väga erineva tausta ning kogemustega, osad äsja gümnaasiumi lõpetanud, osad mõni aasta koolist eemal olnud ja osad juba õpingutega magistrisse jõudnud. Meie, kaks Eesti tüdrukut, olime kõige vanemad. Erinev taust ja harjumused pakkusid kahtlemata väljakutseid, kuid kokkuvõttes saime omavahel hästi läbi ja õppisime palju ka teiste riikide kultuuri (eriti toidukultuuri!) kohta.

Meie projekt koosnes kahest osast, nagu võib ka nimest "Healthy Living & Bicycle Cinema" eeldada. Tööpäeviti jalutasime hommikul ravimtaimespetsialisti Christli juurde, kes täitis meie päevad looduslähedaste tegevustega. Õppisime palju erinevate aias kasvavate ravimtaimede kasutusvõimaluste kohta, aitasime valmistada taimeteed ja looduskosmeetikat. Iga päev kokkasime tervisliku lõuna, mille söömine oli omaette rituaal. Kõik koostisosad olid mahedad, söime kiirustamata ja nautides. Christl on õppinud toitumisharjumustega, seega oskab ta suurepäraselt teadmisi edasi anda, kuid võtab ka oma igapäevaelus samu põhimõtteid arvesse.

Christli abikaasa Hans tegeleb mesindusega ning õpetab seda koolis. Vabatahtlikel avanes samuti võimalus mesitarusid lähemalt uurida ja koguda teadmisi mesilaste keerulise maailma kohta. Õnnestus isegi silmata taru suurimat vara, mesilasema!

Projekti väiksema osana aitasime korraldada jalgrattakino kolmes erinevas Ülem-Austria linnas. Jalgrattakino tähendab seda, et kinoprojektor hakkab tööle tänu kondimootorile.

Continuous Action

Projekti väiksema osana aitasime korraldada jalgrattakino kolmes erinevas Ülem-Austria linnas. Jalgrattakino tähendab seda, et kinoprojektor hakkab tööle tänu kondimootorile. Kasutusel oli neli jalgratast, mis ühendati elektrit tootva generaatoriga. Iga tagaratta alla kinnitati puidust stend, tänu millele püsisid jalgrattad paigal ning väntamisest saadavat energiat oli võimalik elektrina ära kasutada. Seda tüüpi filminäitamine on Austrias kanda kinnitanud, seega paljud külastajad juba teadsid, mida oodata, ja olid ka ise valmis jalgratta selga istuma. Vabatahtlike roll oli aidata jalgrattakinosid üles seada ja vajadusel seansi ajal vändata, valmistada snäkke ja neid ürituse ajal müüa. Kogu teenitud tulu läks organisatsioonile, mis edendab mesindust Keenias ja Tansaania. Igapäevaste töötegemiste kõrvalt jõudsimme kuu aja jooksul avastada ka lähedalasuvaid linnu ja külasid, matkata mägedes, külastada vahvlipoodi, kogukonnafarmi, veekeskust ja lossivaremeid. Ühel päeval võtsime ette ka külaskäigu kunagisse Mauthauseni koonduslaagrisse, mis on nüüd mälestuspaik.

Austria vabatahtliku töö projekt asetas kõik osalejad uude keskkonda. Elasime talus, kust isegi väiksesse toidupoodi jõudmiseks pidi vähemalt kolm kilomeetrit jalutama. Üsna ruttu sai sellest aga meie jaoks uus normaalsus. Nautisime suurenenud sidet loodusega, imelisi Ülem-Austria vaateid ja kogemusi, millest nii mõnigi saab edaspidi loodetavasti harjumuseks. Oskame nüüd valmistada 101 erinevat toitu kõrvitsast, teame, et salveiga tuleb toidu maitsestamisel piiri pidada ja jääme kahtlemata taga igatsema Austria mägiseid vaateid. Õnneks on nostalgia leevendamiseks võimalik vaadata pilte või ette võtta üks korralik struudlitegu!

Kogemusest kirjutas: Hanna Marrandi

